

Finanční arbitř

Legerova 1581/69, 110 00 Praha 1 – Nové Město
tel. 257 042 094, ID datové schránky: qr9ab9x
e-mail: arbitr@finarbitr.cz
www.finarbitr.cz

Evidenční číslo: FA/18202/2015
Spisová značka (uvádějte vždy v korespondenci): FA/SU/188/2016

Nález

Finanční arbitř příslušný k rozhodování sporů podle § 1 odst. 1 zákona č. 229/2002 Sb., o finančním arbitrovi, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o finančním arbitrovi“), rozhodl v řízení zahájeném dne 22. 2. 2016 podle § 8 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi na návrh ■■■, zastoupené na základě plné moci ze dne 25. 7. 2015 zmocněncem Kamilem Skulinou, nar. dne 18. 1. 1976, bytem Sovova 653/5, 734 01 Karviná – Ráj (dále jen „Navrhovatel“) proti společnosti Česká spořitelna, a.s., IČO 45244782, se sídlem Olbrachtova 1929/62, 140 00 Praha 4 (dále jen „Instituce“) vedeném podle zákona o finančním arbitrovi a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), o vrácení poplatku za sjednání úvěrové smlouvy a úročení úvěru ve výši diskontní sazby platné v den uzavření smlouvy o úvěru, jakož i o vrácení rozdílu mezi již zaplacenými smluvními úroky z úvěru a úroky ve výši diskontní sazby, takto:

Návrh se podle § 15 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi zamítá.

O d ů v o d n ě n í :

1 Předmět řízení před finančním arbitrem a zkoumání podmínek řízení

Navrhovatel se domáhá vrácení poplatku za sjednání smlouvy o spotřebitelském úvěru, úročení úvěru ve výši diskontní sazby platné v den uzavření smlouvy o úvěru uveřejněné Českou národní bankou a vrácení rozdílu mezi smluvní úrokovou sazbou a diskontní sazbou.

Finanční arbitř při zkoumání podmínek řízení z předložených podkladů zjistil, že Navrhovatel a Instituce uzavřeli dne 21. 1. 2014 smlouvu o úvěru, kterou se Instituce zavázala poskytnout Navrhovateli úvěr ve výši 67.350 Kč a Navrhovatel se zavázal splácet poskytnutý úvěr 84 měsíčními splátkami ve výši 1.340 Kč, resp. poslední splátkou ve výši 1.181 Kč (dále jen „Smlouva o úvěru“).

Finanční arbitř považuje Navrhovatele za spotřebitele ve smyslu § 1 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi, protože nezjistil, že by Navrhovatel ve smluvním vztahu s Institucí vystupoval jako fyzická osoba, která jedná v rámci své obchodní nebo jiné podnikatelské činnosti, jak definují spotřebitele hmotněprávní předpisy.

Instituce je bankou podle zákona č. 21/1992 Sb., o bankách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o bankách“), a mezi její hlavní činnosti patří podle § 1 odst. 1 písm. b) zákona o bankách poskytování úvěrů. Instituce je oprávněna k výkonu této činnosti na základě licence

udělené Českou národní bankou. Jelikož finanční arbitr při zkoumání podmínek řízení nezjistil žádné skutečnosti, které by zpochybnil, že Instituce v předmětném smluvním vztahu vystupuje v postavení věřitele při nabízení, poskytování nebo zprostředkování spotřebitelského úvěru, považuje finanční arbitr Instituci za instituci ve smyslu ustanovení § 3 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi.

Smlouva o úvěru je smlouvou o spotřebitelském úvěru, ve které si spotřebitel a věřitel sjednali úvěr, když tento právní vztah není vyloučen z působnosti zákona č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o spotřebitelském úvěru“).

Finanční arbitr tedy konstatuje, že je příslušný k rozhodování sporu mezi Navrhovatelem a Institucí, neboť se jedná o spor mezi věřitelem a spotřebitelem při poskytování spotřebitelského úvěru podle ustanovení § 1 odst. 1 písm. c) ve spojení s ustanovením § 3 odst. 1 písm. c) a odst. 2 zákona o finančním arbitrovi, když k rozhodování tohoto sporu je podle ustanovení § 7 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, dána pravomoc českého soudu.

4 Tvrzení Navrhovatele

Navrhovatel tvrdí, že ve Smlouvě o úvěru nebyl uveden poplatek za sjednání smlouvy ve výši 673 Kč, čímž Instituce řádně nesplnila svoji informační povinnost podle zákona o spotřebitelském úvěru a tím došlo k uvedení nesprávné výše roční procentní sazby nákladů (RPSN) ve Smlouvě o úvěru.

Navrhovatel namítá záměnu poplatků ve výpisech z úvěrového účtu, když Instituce místo poplatku za pojištění proti neschopnosti splácet úvěr ve výši 95 Kč strhává poplatek za správu úvěrů, který má být podle Smlouvy o úvěru 0 Kč.

Navrhovatel tvrdí, že na tuto skutečnost upozornil Instituci dopisem ze dne 26. 7. 2015, ve kterém současně požádal o zjednání nápravy, avšak Instituce na jeho žádost odpověděla dopisem záporně.

5 Tvrzení Instituce

Instituce potvrzuje, že uzavřela s Navrhovatelem Smlouvu o úvěru a že mu zřídila úvěrový účet č. ■ (dále jen „Úvěrový účet“).

Instituce namítá, že povinnost Navrhovatele hradit poplatek spojený s poskytnutím úvěru vyplývá přímo ze Smlouvy o úvěru, konkrétně z čl. 4.2 písm. a) a jeho výše činí 673 Kč.

Instituce tvrdí, že pojištění proti neschopnosti splácet úvěr pro případ smrti, invalidity a pracovní neschopnosti nebylo pro získání spotřebitelského úvěru za nabízených podmínek povinné. Instituce odkazuje na Standardní informace, ve kterých výslovně uvedla, že „[u] tohoto druhu úvěru po Vás nepožadujeme sjednání pojištění úvěru ani jiné doplňkové služby“. Instituce tvrdí, že tuto informaci poskytla Navrhovateli v souladu s požadavky uvedenými v části I., písm. k) přílohy č. 2 k zákonu o spotřebitelském úvěru a dokládá ji interním předpisem o pojištění schopnosti splácet k úvěrům pro fyzické osoby s názvem Pojištění schopnosti splácet k UFO – sjednání, správa, zrušení.

Instituce tvrdí, že při výpočtu RPSN postupovala v souladu se zákonem o spotřebitelském úvěru a s čl. 4.4 Smlouvy o úvěru. Do výpočtu RPSN Instituce vedle úroků z úvěru zahrнула cenu za přijetí, posouzení a vyhodnocení žádosti o úvěr a naopak do výpočtu RPSN Instituce nezahrнула

cenu za správu úvěru, neboť ji Navrhovatel nehradil, ani doplňkovou službu v podobě pojištění schopnosti splácet úvěr, které nebylo pro získání Smlouvy o úvěru ani pro jeho získání za nabízených podmínek povinné.

6 Pokus o smír

Finanční arbitr v souladu s ustanovením § 1 odst. 3 zákona o finančním arbitrovi vyzval účastníky řízení ke smírnému vyřešení sporu. Navrhovatel považuje za smírné řešení sporu, pokud Instituce zcela vyhoví jeho nárokům, které vznesl v řízení před finančním arbitrem. Instituce je přesvědčena o správnosti svých právních závěrů a o tom, že finanční arbitr nemá důvod Navrhovateli vyhovět, a trvá na zamítnutí návrhu. Smírného řešení se proto mezi stranami sporu před vydáním tohoto rozhodnutí finančnímu arbitrovi nepodařilo dosáhnout.

7 Dokazování a právní posouzení

Finanční arbitr podle ustanovení § 12 odst. 1 a 3 zákona o finančním arbitrovi rozhoduje podle svého nejlepšího vědomí a svědomí, nestranně, spravedlivě a bez průtahů a pouze na základě skutečností zjištěných v souladu se zákonem o finančním arbitrovi a zvláštními právními předpisy. Finanční arbitr při svém rozhodování vychází ze skutkového stavu věci a volně hodnotí shromážděné podklady.

Předmětem sporu je nárok Navrhovatele na vrácení částky 673 Kč jako poplatku za sjednání smlouvy, úročení spotřebitelského úvěru poskytnutého na základě Smlouvy o úvěru diskontní sazbou České národní banky platnou v době uzavření Smlouvy o úvěru a vrácení rozdílu mezi smluvní úrokovou sazbou a diskontní sazbou.

7.1 *Právní režim Smlouvy o úvěru*

Smlouvu o úvěru uzavřely strany sporu za účinnosti zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník (dále jen „občanský zákoník“). Finanční arbitr považuje Smlouvu o úvěru za smlouvu o úvěru ve smyslu § 2395 a násl. občanského zákoníku, neboť smluvní strany výslovně nejen odkázaly na tento smluvní typ, ale současně tento závěr plyne i z jednotlivých smluvních ujednání o právech a povinnostech smluvních stran.

Posuzovaná Smlouva o úvěru je zároveň smlouvou spotřebitelskou uzavřenou v režimu zvláštní úpravy zákona o spotřebitelském úvěru, neboť podle ustanovení § 9 odst. 2 věty první občanského zákoníku platí, že „[s]oukromá práva a povinnosti osobní a majetkové povahy se řídí občanským zákoníkem v tom rozsahu, v jakém je neupravují jiné právní předpisy“.

Vzhledem k tomu, že závazkové vztahy ze smlouvy o spotřebitelském úvěru upravuje zákon o spotřebitelském úvěru, který je vůči občanskému zákoníku ve vztahu speciality, má aplikace právních norem v něm obsažených přednost před aplikací právních norem obsažených v občanském zákoníku. Tím však není dotčena subsidiární aplikace občanského zákoníku v otázkách, které zákon o spotřebitelském úvěru neupravuje.

7.2 *Obsah Smlouvy o úvěru*

V čl. 1.1 Smlouvy o úvěru si Navrhovatel a Instituce sjednali, že „*úvěrový vztah tvoří veškeré podmínky upravující smluvní vztahy mezi Vámi [rozuměj Navrhovatelem] a námi [rozuměj Institucí] v rámci poskytnutí úvěru, které jsou stanovené právními předpisy, zejména ustanovením § 2395 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku, a zákonem č. 145/2010 Sb., o spotřebitelském úvěru, touto smlouvou a dále všeobecnými podmínkami, ceníkem a také smlouvami a dokumenty k zajištění úvěru a dalšími smluvními ujednáními*“.

Základní podmínky úvěrového vztahu jsou stanoveny v čl. 1.2 Smlouvy o úvěru, ve kterém si Instituce a Navrhovatel sjednali, že Instituce poskytne Navrhovateli „úvěr v celkové výši 67.350,00 Kč (slovy: šedesátseptmísticřístapadesát korun českých)“, „výše měsíční splátky bude činit 1.340,00 Kč“, Navrhovatel úvěr splatí „nejpozději do 15. 1. 2021“, dále „úrokovou sazbu 15,90 % ročně“ a „RPSN 17,79 %“. Podle čl. 4.5 Smlouvy o úvěru si strany sporu sjednaly, že „celková Vámi [rozuměj Navrhovatelem] splatná částka bude 113.074,00 Kč“.

V čl. 3.1 Smlouvy o úvěru si Navrhovatel a Instituce dohodli, že úvěr a úroky z úvěru bude Navrhovatel splácet „pravidelnými měsíčními splátkami ve výši 1.340,00 Kč, vždy v 15. den každého měsíce“, a pokud „termín splatnosti kterékoli splátky nebo jiné platby připadne na jiný než pracovní den“, zaplatí Navrhovatel „takovou platbu v následující pracovní den“, přičemž první splátku měl Navrhovatel zaplatit 17. 2. 2014.

Podle čl. 4.4 Smlouvy o úvěru „Co je RPSN a jak je vysoká?“ obsahuje RPSN „úroky z úvěru, cenu za přijetí, posouzení a vyhodnocení žádosti o úvěr a cenu za správu úvěru ve výši podle této smlouvy.“

Podle čl. 4.2 písm. a) a b) Smlouvy o úvěru „Jaké další ceny za úvěr budete platit?“ se strany dohodly, že v souvislosti s úvěrem bude Navrhovatel platit „cenu za přijetí, posouzení a vyhodnocení žádosti o úvěr ve výši podle ceníku“, která je splatná v den uzavření Smlouvy o úvěru, a „cenu za správu úvěru ve výši podle ceníku“. V čl. 3.3 Smlouvy o úvěru „Jakým způsobem budete splácet?“ si strany sjednaly, že „cenu za přijetí, posouzení a vyhodnocení žádosti o úvěr“ může Navrhovatel zaplatit „také v hotovosti nebo bezhotovostně“.

V čl. 10.12 Smlouvy o úvěru si Navrhovatel a Instituce sjednali, že „přílohou a součástí této smlouvy jsou Všeobecné obchodní podmínky České spořitelny, a.s. a Ceník České spořitelny, a.s.“. V čl. 10.13 Smlouvy o úvěru Navrhovatel potvrdil, že jej Instituce upozornila, že „čl. 1 této smlouvy obsahuje doložku odkazující na vaše [rozuměj Instituce] všeobecné obchodní podmínky a ceník, které jsou součástí našeho úvěrového vztahu“ a zároveň Navrhovatel prohlásil, že byl seznámen se zněním všech výše uvedených dokumentů, že rozumí právům a povinnostem tam obsažených, že s nimi souhlasí a zavazuje se dodržovat povinnosti podle těchto dokumentů.

V čl. 2.1 „Přijetí, posouzení a vyhodnocení žádosti o úvěr“ Ceníku je pak uvedena cena za přijetí, posouzení a vyhodnocení žádosti o úvěr u spotřebitelského úvěru „1 % z výše poskytnutého úvěru, max. 5.000“ a zároveň je stanoveno, že „cena se vybírá při podpisu smlouvy.“

V čl. 2.2 „Správa úvěru – měsíčně“ Ceníku je stanovena cena za správu úvěru u jednotlivých úvěrových produktů s tím, že „cena se neuplatňuje u všech úvěrů sjednaných v období od 1. 3. 2013 do odvolání po celou dobu trvání úvěru.“

Ve Smlouvě o úvěru v čl. 7 „Pojištění úvěru“ v bodě 7.1 „Je potřeba pojistit splácení úvěru?“ si strany sjednaly pojištění úvěru spočívající v pojištění Navrhovatele „jako pojištěného proti neschopnosti splácet úvěr pro případ smrti, invalidity a pracovní neschopnosti“ (dále jen „Pojištění“) a na pravidelné měsíční paušální úhradě za udržování Pojištění ve výši podle aktuálně platného ceníku. Ke dni uzavření Smlouvy o úvěru činila tato výše 95 Kč. Splatnost úhrady za udržování Pojištění si strany sjednaly vždy k poslednímu dni měsíce.

7.3 Náležitosti smlouvy o (spotřebitelském) úvěru obecně

Ustanovení § 6 odst. 1 věta první zákona o spotřebitelském úvěru stanoví, že smlouva, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, musí obsahovat „informace stanovené v příloze č. 3 k tomuto zákonu uvedené jasným, výstižným a zřetelným způsobem“. Podle § 6 odst. 1 věty třetí zákona

o spotřebitelském úvěru dále platí, že „*je-li část smlouvy určena odkazem na obecné podmínky, musí připojit věřitel ke smlouvě jen takovou část obchodních podmínek, která se týká uzavírané smlouvy.*“

Podle odst. 1 písm. f) přílohy č. 3 k zákonu o spotřebitelském úvěru musí smlouva o spotřebitelském úvěru obsahovat mimo jiné i údaj o výši RPSN.

Podle § 1751 odst. 1 občanského zákoníku „*část obsahu smlouvy lze určit odkazem na obchodní podmínky, které navrhovatel připojí k nabídce nebo které jsou stranám známy.*“

Protože Smlouva o úvěru je zároveň smlouvou adhezní, použije se rovněž ustanovení § 1799 občanského zákoníku, které stanoví, že „*[d]oložka ve smlouvě uzavřené adhezním způsobem, která odkazuje na podmínky uvedené mimo vlastní text smlouvy, je platná, byla-li slabší strana s doložkou a jejím významem seznámena nebo prokáže-li se, že význam doložky musela znát.*“

7.4 Poplatek za uzavření Smlouvy o úvěru

Finanční arbitr zjistil, že si Instituce a Navrhovatel sjednali v čl. 4.2 písm. a) Smlouvy o úvěru povinnost platit cenu za přijetí, posouzení a vyhodnocení žádosti o úvěr včetně termínu její splatnosti, v čl. 3.3 Smlouvy o úvěru si pak sjednali způsob placení této ceny a v čl. 2.1 Ceníku výši ceny za přijetí, posouzení a vyhodnocení žádosti o úvěr (dále jen „Poplatek za uzavření smlouvy“) a také termín její splatnosti. Shodné informace pak obsahovaly i Standardní informace.

Navrhovatel v Reklamací výslovně udává, že „*ve smlouvě jsou uvedeny následující parametry*“ mimo jiné „*cena za přijetí, posouzení a vyhodnocení žádosti o úvěr ve výši: 673,- Kč*“ a dále namítá, že tento poplatek neobsahuje samotná smlouva, ale že „*v článku 4.2 se při jeho výši odkazuje na ceník, což je nepřijatelné*“ a že „*takto zásadní informace musí být obsažena v samotné smlouvě*“.

Navrhovatel tedy netvrdí, že by Ceník od Instituce neobdržel, ale pouze namítá, že je nepřijatelné, aby informace o Poplatku za uzavření smlouvy byla pouze v Ceníku.

Doložka ve Smlouvě o úvěru odkazující na Ceník se nachází bezprostředně pod osobními údaji Navrhovatele v čl. 1.1 Smlouvy o úvěru a je prvním souvislým blokem textu ve Smlouvě o úvěru, a zároveň se nachází i na konci Smlouvy o úvěru v čl. 10.12 a 10.13, které předcházejí podpisu Instituce a Navrhovatele. Text Doložky je přitom dostatečně jasný a určitý a je z něj patrné, že součástí Smlouvy o úvěru jsou i další dokumenty mimo jiné Ceník. Umístění Doložky odkazující na Ceník, její forma i obsah pak nevzbuzují pochybnost o tom, že by Doložka nesplňovala podmínky stanovené v § 1799 občanského zákoníku.

Dalším předpokladem pro to, aby se Ceník stal platnou součástí Smlouvy o úvěru je jeho přiložení ke smlouvě. Zákon v § 1751 odst. 1 občanského zákoníku stanoví, že obchodní podmínky musí být k nabídce připojeny nebo stranám známy.

Finanční arbitr má za to, že ke splnění podmínek § 1751 odst. 1 občanského zákoníku ze strany došlo, neboť Navrhovatel sám poukazoval na to, že Poplatek za uzavření smlouvy ve výši 673 Kč uvedla Instituce v Ceníku.

Současně pak z čl. 2.1 Ceníku finanční arbitr zjistil, že výši Poplatku za uzavření smlouvy lze vypočítat jednoduchým výpočtem, neboť činí 1 % z výše poskytnutého úvěru, tedy z částky 67.350 Kč, kterou Instituce Navrhovateli poskytla, činí 673,50 Kč, resp. 673 Kč.

Finanční arbitr proto odmítá tvrzení Navrhovatele, že Smlouva o úvěru neobsahuje Poplatek za uzavření smlouvy ve smyslu odst. 1 písm. g) přílohy č. 3 k zákonu o spotřebitelském úvěru.

7.5 RPSN ve Smlouvě o úvěru

RPSN je definována v § 3 písm. d) zákona o spotřebitelském úvěru jako „*celkové náklady spotřebitelského úvěru pro spotřebitele, vyjádřené jako roční procentní podíl z celkové výše spotřebitelského úvěru*“. Těmito celkovými náklady § 3 písm. e) téhož zákona rozumí „*veškeré náklady, včetně úroků, provizí, daní a veškerých dalších poplatků, které spotřebitel musí zaplatit v souvislosti se spotřebitelským úvěrem a které jsou věřiteli známy, s výjimkou nákladů na služby notáře*“, přičemž náklady na doplňkové služby se do celkových nákladů spotřebitelského úvěru zahrnují, „*pokud je uzavření smlouvy o poskytnutí doplňkové služby povinné pro získání spotřebitelského úvěru nebo pro jeho získání za nabízených podmínek*“.

Současně ustanovení § 10 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru stanoví, že „*[r]oční procentní sazba nákladů na spotřebitelský úvěr se rovná současně hodnotě všech peněžitých plnění sjednaných mezi věřitelem a spotřebitelem ve smlouvě, ve které se sjednává spotřebitelský úvěr, a počítá se na roční bázi podle vzorce uvedeného v příloze č. 5 k tomuto zákonu.*“

Jako náklad spotřebitelského úvěru, který spadá pod uvedenou zákonnou definici, a tedy vstupuje do výpočtu výše RPSN, je možné označit pouze takovou úhradu, kterou je spotřebitel povinen zaplatit právě v souvislosti se spotřebitelským úvěrem, a která je zároveň věřiteli známá. Jinými slovy, částku, jejíž úhradu je spotřebitel v souvislosti s úvěrovou smlouvou povinen provést, je nutné do výpočtu RPSN zahrnout jen v případě, že bez takové úhrady nelze spotřebitelský úvěr získat, resp. nelze jej získat za nabízených podmínek, a současně je výše takové částky věřiteli známá, resp. věřitel ji při vynaložení náležité péče měl a mohl znát.

Podle odst. 1 písm. g) přílohy č. 3 k zákonu o spotřebitelském úvěru musí smlouva o spotřebitelském úvěru obsahovat také „*výši, počet a četnost plateb, jež má spotřebitel provést*“. Jedná se zejména o informace o výši, počtu a termínu splatnosti splátek jistiny a úroků spotřebitelského úvěru a dále poplatků spojených se spotřebitelským úvěrem, např. poplatku za uzavření smlouvy, bez kterých by spotřebitel nebyl schopen plnit své povinnosti ze smlouvy o úvěru řádně a včas.

Pokud jde o Poplatek za uzavření smlouvy ve výši 673 Kč, finanční arbitr zjistil, že Instituce tento poplatek zahrnula do výpočtu RPSN v souladu s čl. 4.4 Smlouvy o úvěru.

Pokud jde o cenu za správu úvěru, kterou si Navrhovatel a Instituce sjednali v čl. 4.2 písm. b) Smlouvy o úvěru, finanční arbitr z Ceníku zjistil, že tato činí 0,00 Kč. Navrhovatel tedy v souvislosti s touto službou nic neplatil, což si finanční arbitr ověřil i z výpisů z Úvěrového účtu. Neobstojí tak tvrzení Navrhovatele, že Instituce strhávala Navrhovateli cenu za správu úvěru, resp. zaměňovala ve výpisech z Úvěrového účtu cenu za správu úvěru za úhradu za přistoupení do Pojištění.

Pokud jde o Pojištění, které si Navrhovatel a Instituce sjednali ve Smlouvě o úvěru, ze Standardních informací finanční arbitr zjistil, že v bodě 3 „*Náklady spotřebitelského úvěru*“ je kolonka „*Je pro získání úvěru nebo pro jeho získání za nabízených podmínek nezbytné uzavřít pojištění úvěru nebo smlouvu o jiné doplňkové službě?*“, ve kterém Instituce prohlašuje: „*u tohoto druhu úvěru po Vás nepožadujeme sjednání pojištění úvěru ani jiné doplňkové služby.*“ Finanční arbitr tak má za prokázané, že sjednání Pojištění nebylo pro uzavření Smlouvy o úvěru za nabízených podmínek povinné, a proto Pojištění do výpočtu RPSN nezahrnul.

Při výpočtu RPSN pak finanční arbitř postupoval podle rovnice, která je obsažena v čl. I. přílohy č. 5 k zákonu o spotřebitelském úvěru:

$$\sum_{k=1}^m C_k (1 + X)^{-t_k} = \sum_{l=1}^{m'} D_l (1 + X)^{-s_l}$$

kde:

X je RPSN,

m je číslo posledního čerpání,

k je číslo čerpání, proto $1 \leq k \leq m$,

C_k je částka čerpání k ,

t_k je interval vyjádřený v letech a zlomcích roku mezi datem prvního čerpání a datem každého následného čerpání, proto $t_1 = 0$,

m' je číslo poslední splátky nebo platby poplatků,

l je číslo splátky nebo platby poplatků,

D_l je výše splátky nebo platby poplatků,

s_l je interval vyjádřený v letech a zlomcích roku mezi datem prvního čerpání a datem každé splátky nebo platby poplatků.

Současně podle poznámky v písm. d) přílohy č. 5 zákona o spotřebitelském úvěru „výsledek výpočtu se vyjadřuje s přesností na nejméně jedno desetinné místo“.

Pro provedení výpočtu RPSN v případě posuzované Smlouvy o úvěru vychází finanční arbitř z následujících údajů: datum uzavření smlouvy 21. 1. 2014 je současně datem čerpání spotřebitelského úvěru, celková výše spotřebitelského úvěru (jistina) 67.350 Kč, Poplatek za uzavření smlouvy 673 Kč splatný při uzavření Smlouvy o úvěru, úvěr je splatný 84 měsíčními splátkami ve výši 1.340 Kč vyjma poslední splátky ve výši 1.181 Kč, první splátka je splatná dne 17. 2. 2014, každá další vždy 15. dne v měsíci s posunutím splátky připadající na jiný než pracovní den, na následující pracovní den a poslední splátka je splatná dne 15. 1. 2021.

Rovnice po dosazení uvedených veličin vypadá takto:

$$67350 = 673 + \sum_{l=1}^{83} 1340 \cdot (1 + X)^{-s_l} + 1181 \cdot (1 + X)^{-\frac{83}{12} - \frac{25}{365}}$$

kde na levé straně je uvedena jistina spotřebitelského úvěru ve výši 67.350 Kč čerpaná v čase $t=0$, takže platí, že $(1+X)^0 = 1$, a tudíž bylo možné zápis zjednodušit, a na pravé straně je samostatně uveden Poplatek za uzavření smlouvy ve výši 673 Kč placený v čase $s=0$, takže opět bylo možné zápis zjednodušit, a dále všechny řádně placené splátky úvěru ve výši 1.340 Kč, kterých je celkem 83, a které budou mít s ohledem na variabilní data splatnosti (podle toho, zda je 15. den v měsíci pracovní, či nikoli) exponenty s_l vyjádřené jako součet podílu čísla d_l a čísla 365 a podílu čísla m_l a čísla 12, když délka období mezi datem l -té splátky a datem čerpání úvěru je vyjádřena v m_l celých měsících a d_l dnech. Poslední, tj. 84. splátka ve výši 1.181 Kč, tak bude mít exponent $-\frac{83}{12} - \frac{25}{365}$. X představuje neznámou veličinu RPSN.

Výpočtem provedeným v tabulkovém procesoru Microsoft Excel s využitím funkce „Řešitel“ finanční arbitř zjistil, že RPSN při zadaných parametrech vychází po zaokrouhlení s přesností na jedno desetinné místo 17,8 %.

Ve Smlouvě o úvěru je uvedena hodnota RPSN 17,79 %, což při zaokrouhlení s přesností na jedno desetinné místo v souladu s poznámkou v písm. d) přílohy č. 5 k zákonu o spotřebitelském úvěru činí 17,8 %, tedy totožnou hodnotu, jakou vypočítal finanční arbitř.

Finanční arbitr tedy zjistil, že postup, který Instituce aplikovala při výpočtu RPSN, a ostatní předpoklady, ze kterých Instituce při dosazení do rovnice pro výpočet RPSN vycházela, jsou v souladu se zákonem.

8 K výrokům nálezů

Finanční arbitr zjistil, že Instituce ve Smlouvě o úvěru řádně splnila svoje povinnosti týkající se uvedení Poplatku za uzavření smlouvy a uvedení výše RPSN a veškerých předpokladů použitých pro její výpočet, které jí ukládá § 6 odst. 1 zákona o spotřebitelském úvěru ve spojení s odst. 1 písm. f) a g) přílohy č. 3 stejného zákona. Navrhovateli tak nevznikl nárok na úročení úvěru ze Smlouvy o úvěru podle § 8 zákona o spotřebitelském úvěru.

Finanční arbitr na základě všech výše uvedených skutečností rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto nálezů.

P o u č e n í :

Účastník řízení může proti tomuto nálezů podle § 16 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi podat do 15 dnů od jeho doručení tomuto účastníků řízení písemně odůvodněné námitky k finančnímu arbitrovi, přičemž platí, že včas podané námitky mají odkladný účinek.

Podle § 17 odst. 1 zákona o finančním arbitrovi doručený nález, který již nelze napadnout námitkami, je v právní moci.

V Praze dne 4. 10. 2016

otisk úředního razítka

Mgr. Monika Nedelková
finanční arbitr